

Πιο συγκεκριμένα όσον αφορά στο εικαστικό μέρος οι μαθητές/τριες μέσα από εικονικές περιηγήσεις σε λαογραφικά μουσεία της Ελλάδας, την Εθνική Πινακοθήκη και τις συλλογές του Μουσείου Μπενάκη παρατήρησαν πίνακες σχετικά με την καθημερινή ζωή των Ελλήνων εκείνης της περιόδου και το φυσικό περιβάλλον. Βασικό σημείο αναφοράς στάθηκε ο ζωγράφος της Ελληνικής Επανάστασης Παναγιώτης Ζωγράφος, ενώ ακολούθησαν κι άλλοι ζωγράφοι όπως ο Θεόδωρος Βρυζάκης, ο Θεόφιλος Κεφαλάς – Χατζημιχαήλ, ο Βολανάκης Κωνσταντίνος, ο Διαμαντάκης Γιάννης οι οποίοι απαθανάτισαν με τα έργα τους – ιστορικές μαρτυρίες για τον τόπο - τον Αγώνα των Ελλήνων. Ύστερα οι μαθητές /τριες με βάση τους πίνακες που είδαν, την τεχνοτροπία, τη διάδραση και τη συναισθηματική διάθεσή τους κλήθηκαν να ζωγραφίσουν ένα ιστορικό γεγονός ή μια σκηνή της τότε καθημερινής ζωής. Ακόμη εμπνεύστηκαν και από την πλούσια εικονοποιία των κλέφτικων δημοτικών τραγουδιών αποτυπώνοντας τις εντυπώσεις και τα συναισθήματά τους στον ζωγραφικό καμβά και συνθέτοντας τα δικά τους εικαστικά δημιουργήματα σύμφωνα με τις πλούσιες εικόνες, τους έμμετρους στίχους και τα παραδοσιακά ακούσματα.